

LEGAWY (2) *ai*

Teksty nie oznaczają é; e prawdopodobnie jasne (tak w legawiec); a jasne.

sg m I legawym. ◊ [V legawy. ◊ n G legaw(e)go.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *Leniwy, gnuśny; cubitor, ignavus Cn: á gdzieby fie [dworzanin] iuż, wywikłác á zedrzeć niemogł: áby rádniey (pomniąc ná onego łzáchá ktory chciał legáwym być) wyznał nieumiejętność swoię GórnDworz N4v.*

a. *[W funkcji rzeczownika: Długofz legawy będziełz łpał? Leop Prov 24/33 (Linde).]*

2. *[myśl. Odnoszący się do psa myśliwskiego:*

Zestawienie: »legawe pole« = polowanie z wyżłem: Włzákże iełli legáwego chcełz polá záżyć/ Y to mieć możełz: ná tę tylko książkę ważyć/ Tedy od ptaká do ptaká polowác możełz CygMyśl kt.]

Synonimy: 1. leniwy, niedbały, nieochotny, ociężały, ospały, zgniły, zleniały.

Cf LEGART, 2. LEGAT, LEGAWIEC